

Kolmas adventtisunnuntai

Johannes Kastajan kysymys

”Oletko sinä se, jonka on määrä tulla, vai pitääkö meidän odottaa toista?” Tähän kysymykseensä vankilaan heitetty Johannes halusi saada Vapahtajalta vastauksen. Hän oli raivannut tietä itseään Väkevämmälle eikä katsonut kelpaavansa edes kumartumaan ja avaamaan hänen kenkiensä nauhoja. Johannes haluaa saada tiedon siitä, oliko Nasaretin Jeesus tämä, häntä Väkevempi. Johanneksen usko Herraan Kristukseen oli nyt koetuksella.

Koetuksella oli myös israelilaisten usko Herraan Jumalaan, kun Mooseksen lähettämät tiedustelijat palaavat tutkittuaan Luvatun maan oloja. Kaikki kaksitoista tiedustelijaa ovat yhtä mieltä siitä, että ”maa tulvii maitoa ja hunajaa”. Mutta vain kaksi heistä, Joosua Nunin poika ja Kaleb Jefunnen poika uskovat siihen, että se on valloitettavissa Jumalan avulla. Toiset tiedustelijat ja muu kansa haluavat mieluummin kuolla autiomaassa tai palata Egyptiin kuin ryhtyä taisteluun ylivoimaisena pitämäänsä vihollista vastaan. Kiihtynyt kansa on oikeissa kivittää Joosuan ja Kalebin. Herran kirkkauden ilmestyminen estää sen.. Kansa loukkaantuu näihin kahteen tiedustelijaan, jotka luottavat Jumalan lupauksiin ja hänen voimaansa viedä kansa luvattuun maahan.

Profeetta Elia oli pukeutunut karvaviittaan ja nahkavyöhön (2. Kun. 1:8). Tuulenpyörteessä, tulisissa vauhuissa ja tulisten hevosten kiidättämänä Elia temmataan taivaaseen. Elia antaa viittansa pudota seuraajalleen Elisalle, joka saa pyynnöstään kaksinkertaisena Elian hengen. Johannes Kastaja pukeutuu niin ikään karvaviittaan ja nahkavyöhön (Mark. 1: 6). Näin hän osoittaa jatkavansa Elian ja Elisan työtä. Kastaessaan Nasaretin Jeesuksen Jordanissa hän luultavasti asetti viittansa liepeen Herran Jeesuksen päälle. Johannes oli täynnä Pyhää Henkeä jo äitinsä kohdusta. Kasteessa Johannes luovuttaa profeetallisen virkansa ja Pyhän Hengen valtuutuksen Herralle Kristukselle, jolloin Vapahtaja saa - Afrahatin, Persialaisen Viisaan ilmausta käyttäen - Hengen ilman määrää: Taivaasta laskeutuu Pyhä Henki Herraan Jeesukseen.

Vapahtaja viittaa kuin ulkopuolisena juuri tekemiinsä ihmeisiin ja pyytää kertomaan Johannekselle: ”Sokeat saavat näkönsä ja rammot kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään henkiin ja köyhille julistetaan ilosanoma” (Matt. 11: 5). Herra Jeesus käyttää Jesajan ennustuksia ja ilmoittaa siten olevansa ilosanoman tuova Herran Voideltu, jonka yllä on Herran Henki (Jes. 35: 5-6; 61: 1).

Pelastuksen ajan alkamisen tuomaan riemuun sisältyy samalla uskon koetus. Herra Jeesus päättää viestinsä Johannekselle: ”Autuas se, joka ei loukkaannu minuun”. Tällä hän antaa ymmärtää, että Hänen on astut-

tava vielä ristin pahennukseen. Jumalan valtakunta murtautuu esille tavalla, joka ei vastaa kansan odotuksia. Hänen on vielä kukistettava ne viholliset, jotka estävät valitulta kansalta ja vierailta kansoilta pääsyn täydelliseen luvattuun maahan eli paratiisiin. Uskon koetus on nyt siinä, tunnustammeko me Jumalaksi Hänet, joka syntyy lapseksi ja laskeutuu ristin pahennukseen.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 85: 9-14

Su: Jes. 40: 1-8, 1. Kor. 4: 1-5, Matt. 11: 2-11

Ma: 2. Piet. 1: 19-21

Ti: Matt. 11: 12-19

Ke: Jes. 51: 3-6

To: Joh. 1: 19-27

Pe: Room. 16: 25-27

La: 5. Moos. 18: 15-19

Virsirukous:

Johannes kutsuu saarnallaan autuuden tietä tuntemaan. Siis mieleenne jo muuttakaa ja yksin Herraa palvelkaa.

Ylhäältä aamunkoitto nyt on meitä täällä etsinyt.

Kun saamme synnit anteeksi, luo Herra meidät uudeksi.

Virsi 258: 3, 4